

Overweging Kerstavond 24 december 2025

Elk jaar in de kerstnacht lezen we weer dat bekende verhaal uit Lucas het tweede hoofdstuk

Jezus, Jozef en Maria op zoek naar onderdak.

Wat zou Jozef nu gedaan hebben als hij in Betlehem aankwam?

Natuurlijk eerst even googlen op zijn mobieltje.

Googlen op : 'hotelkamer': 621.000 resultaten,
vrijwel allemaal advertenties.

Minimaal 100 € per nacht.

Dat kan Jozef niet betalen.

Googlen op 'Thuis': ja, heel veel advertenties voor thuis bezorgen
van *boodschappen, pizza of maaltijden*.

Meer dan een derde van de pakjes voor Sinterklaas
werden via internet besteld en liet men thuis bezorgen.

'Noodopvang of geborgenheid': niet 1 advertentie,
alleen maar nieuwsberichten over een vol Ter Apel.
Gemeenten die weigeren asielzoekers op te nemen,
een minister die de spreidingswet wil uitstellen
en sites van het Leger des Heils.

Het is de vraag waar wij naar zoeken.

Wat zien wij als onze bestemming?

Zoeken we in het leven alleen maar wat vertier, bier en plezier?

Zoeken we rijkdom en gemak?

Of zoeken we naar echt levensgeluk voor alle mensen?

Zoeken we naar dingen die van blijvende waarde zijn?

'Naar iets duurzaam', zeggen we tegenwoordig.

Waar zoeken we warmte, geborgenheid, levensgeluk?

Op marktplaats.nl, in de politiek, in de 24-uurs-economie?

En : waar zoeken we God?

In een mooie kathedraal in het buitenland?

In een kerstconcert met veel glitter, kerstversiering en oliebollen?

In een luxe wintersporthotel met 5-gangendiner en jingle-bells?

De ster van Betlehem wijst ons een andere weg.

God, de grote Schepper van hemel en aarde, is klein geworden.

Hij is als mens onder ons gekomen, zelfs als kind, als baby.
Buiten de drukte van de stad, in de stilte van een herdersstal,
zonder lichtreclame, luxe en comfort, werd God mens.

Broeders en zusters, als God door een klein kind
of door een gekruisigde man de wereld kan verlossen,
dan kan Hij het ook door ons.

Dan zijn we voor Hem van onschatbare waarde,
ook al hebben we geen computer of telefoon en kunnen we niet internetten,
ook al kunnen we niet meedoen met een protestmars
tegen schendingen van mensenrechten
tegen onrechtvaardige oorlogen en genocide
ook al kunnen we niet meer naar een ontwikkelingsland gaan
om een ziekenhuisje op te zetten, God kan ons toch gebruiken.

Want..... in welke levensomstandigheden we ook verkeren,
we kunnen altijd de mensen om ons heen liefhebben:
op ons werk, in ons gezin, in onze familie, op school,
in onze sportvereniging, in het verzorgings- of verpleeghuis.

We leven in een samenleving
waarin ons instinctmatig territoriumgedrag sterk ontwikkeld wordt.

Privacy scoort heel hoog in onze samenleving. Jezus spreekt nooit over privacy.

Hij was meestal met veel mensen samen.

Hij wilde een gemeenschap opbouwen.

Ja, soms was Hij alleen : Als Hij zich voor- of na zijn werk terugtrok
op een eenzame plaats om te bidden.

Maar de stal was open en de verschillende bezoekers
die er kwamen maken ons duidelijk
dat bij Jezus iedereen welkom was:
arme, ongeletterde herders, -de zwervers van die tijd-
de geminachten en uitgestotenen,
maar ook de drie wijzen uit het oosten,
rijken, met kamelen, goud en reukwerk.

Gastvrijheid is een christelijke deugd
waar Jezus zelf vaak gebruik van maakte.

Hij zond zijn leerlingen uit zonder reistas, geld en voedsel.
Hij rekende er op dat ze onderweg gastvrij ontvangen zouden worden.

Paulus schrijft in een brief aan de Romeinen: "Leg u toe op gastvrijheid".

En in de brief aan de Hebreëen: 13,1-2:

"De broederlijke liefde moet blijven.

En vergeet de gastvrijheid niet;

door haar hebben sommigen

- zonder het te weten- engelen onthaald."

Ik zou het nog sterker willen zeggen:

door de gastvrijheid ontvangen we Christus zelf.

We hebben geleerd Hem te herkennen in iedere medemens,
ook in hulpbehoevenden
of mensen die aandacht, begrip en liefde nodig hebben.

Moeder Teresa zei vaak:

"De grootste honger van de mens is de honger naar liefde.

Die honger is sterker dan de behoefte aan voedsel en drank.

Door ongewenste en onbeminde mensen

*doet Jezus **zelf** een beroep op ons.*

Hij wil in die mensen herkend en ontmoet worden.

Wij herkennen Jezus in de gebroken en verminkte lichamen

van de armen net zo goed als in het gebroken brood van de eucharistie. "

Ons hart is de herberg waar Jezus wil verblijven. Hoe ruim is ons hart?

Is daar plaats voor iedere medemens

die op zoek is naar licht, naar liefde, naar toekomst, naar onderdak ?

2025 jaar geleden werd Hij geboren in een stal
omdat er voor Hem geen plaats was in de herberg.

Nu wil Hij wedergeboren worden in ons hart
omdat er in deze wereld vol oorlog en geweld
geen plaats meer voor Hem lijkt te zijn.

In deze kille wereld waarin vrede en gerechtigheid zoek zijn ,
vraagt God ons juist nu ons hart voor Hem te openen.

Hij klopt aan bij u en bij jou en bij mij.

Door ons wil Hij present blijven in deze wereld.

Is er nog plaats voor Hem in de herberg van ons hart?
Willen wij Christus weer gaan toevoegen aan ons kerstfeest ?

Dat is vanavond de vraag.

In de naam van de Vader en de Zoon en de H. Geest. **Amen**

Pastoor Frank Duivenvoorde

Oud-katholieke kerk - Culemborg